

EYAC 2015 4.- 8.6. - ZAMOŚĆ, POLSKO

Vše začalo tím, že jsme se „posbírali“ po celé České republice a společně se sešli v Olomouci. Odtud jsme konečně vyrazili směr Polsko. Jeli jsme přes noc, takže jsme se v autech nějak poskládali a snažili se usnout. Samozřejmě kromě řidičů, kteří museli dávat pozor. Tu šíleně dlouhou cestu jsme si zpestřili vysílačkami, kterými jsme si povídali mezi auty. Do cíle, tedy do hotelu *Artis* v Zamości, jsme dorazili někdy v 7 ráno, celí polámaní a unavení. Takže jakmile jsme se nastěhovali do pokojů, padli jsme do postelí a spali.

První akcí byl až odpolední trénink rádií. Autobus, který mimochodem při couvání k hotelu naboural, nás odvezl do městského parku, kde se trénink konal. Všichni jsme si vyzkoušeli rádia, proběhli se, protáhli a společně vyfotili. Dále bylo v programu oficiální zahájení mistrovství. Konalo se na náměstí, kde bylo zrovna i spousta jiných lidí, kteří si nás fotili a divili se, co jsme zač. My jsme hrdě kráčeli s českými vlajkami na tričkách a tabulkou *Czech Republic*. Pak jsme si vyslechli takové ty nudné výklady v polštině a angličtině a jeli zase do hotelu. Tam jsme to ještě trochu prozkoumali a po poradě šli spát, abychom byli odpočatí na zítřejší dvoumetr!

Ráno, po dobré snídani, jsme sbalili potřebné věci a jeli na start. V celém autobuse vládla trochu nervózní a napjatá atmosféra, ale tu jsme ihned rozehnali naším veselým zpěvem. :D Na startu jsme si poslechli pár rad od našich trenérů, namalovali si vlaječky na tváře a postupně chodili vyprovázet ty, kteří už museli do přípravy. Pro naše povzbuzení a zastrašení soupeřů jsme měli bojové heslo „žiguvigule“ (kdo nezná, nepochopí).

Na nepříjemný dvoumetr v polských zářezech se jistě těšil málokdo, ale všichni jsme ho nakonec zvládli a navíc si všichni vyběhli první medaili na tomto mistrovství.

Po obědě jsme si zařadili v bazéně a odpočinuli ve vířivce a poté se připravovali na další den.

V sobotu se běžela „naše disciplína“, tedy sprint. Na startu byla opět naše výprava zdrojem dobré nálady a spolupráce. Vlastně nejen na startu. I v cíli jsme fandili jako o život a snažili se překřičet ruské „davaj, davaj“.

Sprintem se také mnohým z nás vyplnil sen o individuální medaili z mistrovství Evropy. Takže po příjezdu na hotel jsme to pořádně oslavili. Shrnutí je následující: v županech a koupacích čepičkách jsme se předváděli v posilovně, poté se nás asi osmnáct nacpalo do vířivky pro čtyři, fotili jsme „crazy fotky“ v mrazáku a topili se navzájem v bazéně. Vše jsme nakonec završili návštěvou ZOO v těch mokrých županech, takže si dovedete představit, jakou jsme budili pozornost. Lidé si místo zvířat fotili spíš nás! :D Večer jsme se ještě společně koukali na film. (I když ... vlastně jsme také „navazovali mezinárodní vztahy“ s Německem a Ruskem.)

Další den nám logicky zbývala osmdesátka. Některým se zadařilo, některým méně, a dokonce nám Dalibor předvedl, jak se vyhrává, aby to bylo napínavé.

Odpoledne následovalo očekávané vyhlášení výsledků celého EYAC. Předávání medailí jsme si moc užili a pyšně jsme zpívali českou hymnu (i když právě hymny, nekvalitně přehrávané, kazily tu majestátnost vyhlášení. Vlastně celkově co se polské organizace týče ... žádná sláva.). Po vyhlášení jsme se s medailemi na krku šli společně vyfotit. A poté nás čekala diskotéka! Pořádně jsme to rozjeli a trsali celý večer... i Juraj s Andrejem se k nám přidali a také si zablblnuli. No prostě to bylo KRUTOPŘÍSNĚ HUSTÝÝÝ!!!

Ráno už byl na plánu jen odjezd, na který jsme se vůbec netěšili. Nejradši bychom tam se všemi zůstali a ještě chodili do bazénu, do vířivky a na diskotéky... což ale bohužel nešlo, takže jsme nasedli do aut a vyrazili. Na cestě jsme sice museli vydržet různá zdržení, ale nakonec jsme šťastně dorazili do ČR a ještě jsme oslavili Andrejovy narozeniny. Pak už jsme se opět rozdělili a odjeli domů, do různých částí republiky.

Na závěr bych všem chtěla pogratulovat k dosaženým výsledkům a také hrozně moc poděkovat za těch pár úžasných dní v mém životě, na které budu opravdu ráda vzpomínat!!!

Danča Trpáková

„Komentář trenéra k EYAC 2015“

Přípravná část ŽDR na EYAC 2015 byla v skutku krátká a náročná, jak pro závodníky, tak i pro realizační tým. Po absolvování dvou nominačních soustředění a závodů národního žebříčku se těm nejlepším naskytla příležitost bojovat o medaile na mistrovství Evropy žáku a dorostu.

Samotné Mistrovství Evropy zpětně hodnotím jako úspěšné, a to jak po stránce organizační, tak i po stránce výkonů. Zisk pěti titulů mistrů Evropy a pak dalších 7 individuálních medailí v lesku stříbra a bronzu je vynikající výsledek! Nutno zmínit i sílu týmového ducha, kde ve všech možných závodech stál tým České republiky na stupních vítězů. Vystoupení týmu na EYAC 2015 bylo opravdu dominantní, a to jak ve výkonech, tak v projevu a soudržnosti. Mistrovství tedy mělo vše, co mohlo nabídnout... nervozitu, radost, slzy, zábavu, únavu a mnoho zážitků na které budou všichni dlouho vzpomínat.

Z postu trenéra velice děkuji reprezentantům za vzornou reprezentaci a taky za super atmosféru. Děkuji a gratuluji k úspěchu také klubovým trenérům, rodičům a realizačnímu týmu na soustředěních za perfektní přípravu a zázemí, bez kterého by tento úspěch nebyl možný.

Je také zvykem popřát mnoho úspěchů reprezentantům ŽDR, kteří opouštějí řady přípravy a přestupují do juniorských kategorií. ŽDR bude vaším věrným fanouškem!

...a nezapomeňte... „žigugigule“!

Juraj Turský

